

Veľký Manín – Manínska a Kostolecká tiesňava

20. marec 2010

Zdá sa, že po 5-tich mesiacoch zima natrvalo stráca svoju moc. Vo vzduchu už cítiť blížiacu sa jar. Teploty na teplomeroch konečne stúpili a slnko vysielala na zem svoje prvé nesmelé hrejivé lúče. V posledný zimný deň, avšak len podľa kalendára, už v jarnom počasi sa skupina 50-tich turistov vydala spoznávať ďalší pekný kút Slovenska – tento krát na Považí – Manínsku a Kostoleckú tiesňavu. Mierime do Považskej Bystrice a odtiaľ do Záskalia, odkiaľ začneme dnešnú túru. Manínska tiesňava je naozaj tesná, skúmame, či sa autobus zmestí, pretože priestoru po stranách je dosť málo. Zo Záskalia kráčame po asfaltke po náučnom chodníku smerom na Kostolec. Preskakujeme potok a po zasneženej lesnej ceste pokračujeme lesom. Míňame Bosmany, vyhlídkový bod je v tomto období uzavretý a tak rešpektujeme zákaz a brodiac sa mokrým snehom schádzame nižšie, smerom k domom. Na lavičkách vybaľujeme zásoby a dopĺňame kalórie kochajúc sa výhľadom na strmé skalné steny. Po krátkom oddychu obchádzajúc dedinu po lúkach plných blata pokračujeme ďalej v snahe nájsť zelenú značku smerujúcu na Manín. Stojac pod mohutným stromom s krížom uprostred lúky obdivujeme obrovský otvor v skale obďaleč v tvare chrámovej lode. Po chvíli hľadania zelenú značku nachádzame a začíname stúpať na Manín. Cesta je samé blato z topiaceho sa snehu a tak sa dosť šmýka. Prekonávame aj túto prekážku a prichádzame na najvyšší bod dnešnej trasy. Lesom navôkol sa nedávno prehnala kalamita a tak porast je riedky. Stromy popadané na zemi sťahuje do doliny traktor, ktorý sa pre nás stáva na chvíľu miestnou atrakciou. Mraky sa rozplynuli a z modrej oblohy hreje slniečko. A tak sadáme na popadané stromy a obedujeme. Ešte sa pokocháme výhľadom na Váh, Považský hrad a novú diaľnicu a začíname schádzať. Cesta je plná blata a tak napredujeme pomaly. Osviežujeme sa pri železitom prameni a vraciame sa opäť na asfaltku, aby sme si tento krát peši vychutnali Manínsku tiesňavu. Skalné steny sú naozaj impozantné. Ako sa blížime do Záskalia, začína poprchať, v miestnej krčme sa zastavíme na jedno orosené a vyrážame na cestu domov z ďalšieho nádherného kúta našej krajiny.

jr

